

Bevezető

2012 elsősorban nem a maja naptár jövődölései miatt igazán izgalmas a számkra, hanem mert ebben az évben töltötte be Sindó Kaneto 100. életévét. Ráadásul ezt ünnepelendő, még előtte megajándékozott minket - és talán magát is - egy utolsó filmmel.

Ha nem számoljuk azt a 4 rövidfilmet, amit még a hatvanas években készített, akkor legutolsó filmje éppen a 45. Mindenhogyan ünneplésre és odafordulásra érdemes alkalomról van szó. Arról nem is beszélve, hogy Sindó életműve további feldolgozásra, elemzésre és szélesebb körű megismertetésre lenne érdemes. Olyan rejtett kincseket tartogat még ez az életmű, amit sajnos jelenlegi elérhetetlen állapotában fel sem tudunk mérni.

Sindó 1951-ben rendezte első filmjét, melyben saját történetét dolgozta fel. Hogyan lett forgatókönyvíró és ebben az indulásban hogyan segítette első felesége, aki ekkor már nem élt. Akkor még úgy gondolta, csak ezt az egy filmet kell megrendeznie és ismét forgatókönyvírással foglalkozik majd. De a forgatókönyvekből valahogy mindig olyan filmek születtek, amikről Sindó azt gondolta, meg lehetett volna jobban is rendezni. Így újra és újra visszatért a rendezéshez, míg végül valóban rendező lett, ahogyan még egészen fiatalon tervezte, de természetesen sosem adta fel írói tevékenységét, amit szintén nagyon szeretett. Annyira, hogy munkássága több mint 100 olyan forgatókönyvet jegyez, amiből filmet is készítettek. Forgatókönyveit a legnevesebb rendezőknek írta, mint Szuzuki Szeidzsun, Okamoto Kihacsi, Gosó Heinoszuke, Fukaszaku Kindzsi, Miszumi Kendzsi, Maszumura Jaszuzo, Nakahira Kó, Josimura Kózaburó és Kójama Szeidzsiró.

Rendezéseiben notóriusan ugyanazok a témák jelennek meg, de mindig más színezetben, mindig ugyanaz, de valahogy mégis másként. Az első és talán legfontosabb, szülővárosa, Hirosima. Több filmjében is megemlékezik a hirosimai atomtámadásról, ahogy utolsó filmjében is találunk egy rövid jelenetet, melyben nagyon érzékenyen teszi meg ezt. Számos filmjében foglalkozik a társadalom peremére került emberek sorsával, vagy az elmúlással. Különösen fontos témája a férfi-nő kapcsolat elemzése, melyben a férfi szexualitásán keresztül valójában az ember megmaradásának, túlélésének lehetőségeit vizsgálja.

Sindó Kaneto lezárta életművét, befejezte utolsó filmjét, visszavonult. Az a 45 film azonban, amit készített itt van velünk, és egyre csak arra hív, hogy nézzük, értelmezzük és talán fogadjuk meg, amit tanácsol nekünk. Sose adjuk fel.